

Велика бѣше скърбѣта на графа Игнатиевъ, за гдѣто въ Берлинъ развѣичаваха дѣлото на побѣдоносното руско орѣжие, но той — Игнатиевъ непрѣставаше да мисли и дѣйствува за благо на българския народъ.

Прѣзъ врѣме на Берлинския конгресъ, графъ Игнатиевъ бѣше се оттеглилъ на село. Въ послѣдне врѣме на царуването на Царя-Освободителя Игнатиевъ бѣше назначенъ генералъ-губернаторъ въ Нижни-Новгородъ. Веднага слѣдъ въцаряването на Александъръ III биде назначенъ министъръ на Държавнитѣ имущества, а отъ май мѣсець 1881 год. до май 1882 год. бѣше Министъръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. А слѣдъ това той се оттегли отъ активна дѣйность и остана само като членъ на Государствения Съвѣтъ: заемалъ е много разни почетни длѣжности и билъ и прѣдседателъ на благотворителни дружества.

За българитѣ е особно важно да се отбѣлѣжи прѣдсидателствуването на Славянския Комитетъ отъ графа Игнатиевъ, творителя на политическия ни идеалъ. Има ли българинъ, който е живѣлъ въ Петроградъ, да не се е срѣщалъ съ графа Игнатиевъ, да не е прибѣгвалъ къмъ неговитѣ отечески услуги. Въ това отношение тържествено ще свидѣлствува учащата се българска младежъ въ рускитѣ учебни заведения, прѣзъ това врѣме: тя хранеше завѣта на тоя великъ славянинъ, любящъ нашата земя, като светиня. Кому е безизвѣстно, че графъ Игнатиевъ е всѣкога защищавалъ въ високитѣ политически крѣгове дѣлото на българитѣ; особено е паметна за насъ неговата защита въ спора по македонския въпросъ между България и Сърбия.

По българо-сръбската разпря графъ Игнатиевъ неотклонно е поддържалъ, че Сърбитѣ трѣба да обър-